

مقایسه جمیعت‌های سیاهماهی قمرود، کروشلدون براساس صفات شمارشی و ریخت‌سنگی هندسی

- محمود بنی‌مسنی: گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران
- یزدان کیوانی*: گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران
- عیسیٰ ابراهیمی: گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران

تاریخ دریافت: اسفند ۱۳۹۶ تاریخ پذیرش: خرداد ۱۳۹۶

چکیده

این پژوهش بهمنظور بررسی تفاوت‌های ریخت‌سنگی هندسی و مقایسه صفات شمارشی با هدف درک الگوی تفاوت‌های بالقوه بین جمیعت‌های سیاهماهی سه رودخانه کروشلدون و قمرود در حوضه آبریز نمک انجام شد. برای این منظور تعداد ۹۰ قطعه سیاهماهی *Capoeta barroisi* شامل ۳۶ قطعه از رودخانه کروشلدون (با میانگین طول کل و انحراف معیار $1\pm 7/79$) و ۱۱ قطعه از رودخانه قمرود ($28/4\pm 28/2$) و ۴۳ قطعه از رودخانه قمرود ($34/3\pm 29/10$) صید شدند. نمونه‌ها پس از بی‌هوشی در محلول ۱٪ گل میخک و تثبیت در فرمالین ۱۰٪، برای مطالعات بعدی، به موزه ماهی‌شناسی منتقل و در الکل ۷۰٪ نگهداری شدند. پس از ثبت صفات شمارشی، از نیم‌رخ چپ ماهیان عکس‌برداری به عمل آمد و تعداد ۱۵ لندرمارک بر روی تصاویر دو بعدی انتخاب و رقومی‌سازی شدند. صفات شمارشی و داده‌های شکلی حاصله پس از آنالیز پروکراست (روی هم گذاری)، با استفاده از روش‌های آماری چندمتغیره PCA و CVA مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج تجزیه به مؤلفه‌های اصلی و کلیه نتایج تحلیل همبستگی کانونی صفات شمارشی و روش ریخت‌سنگی هندسی نشان داد که جمیعت‌ها با یکدیگر اختلاف معنی‌داری دارند ($P<0.05$) و دو جمیعت شلدون و قمرود در یک گروه و جمیعت رودخانه کروشلدون در یک خوش‌جداگانه‌ای قرار گرفتند.

کلمات کلیدی: ریخت‌سنگی هندسی، زیست‌سنگی، ویژگی‌های شمارشی، کپورماهیان

مقدمه

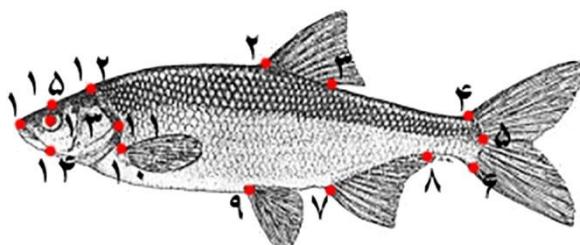
پراکنش وسیع جنس سیاهماهی، احتمالاً به دامنه وسیع رژیم غذایی و تحمل زیاد شرایط محیطی، عدم قلمرو طلای و زندگی گلهای آن بستگی دارد (Asadollah و همکاران، ۲۰۱۱؛ ۲۰۱۷). این ماهی دارای بدنه کشیده و از فلس‌های ریز پوشیده شده که رنگ خاکستری دارند. دهان این ماهی و لب زیرین شاخی می‌باشد و در دو طرف دهان یک جفت سبیلک دارد. فرمول دندان حلقوی این گونه به صورت $2,3,4-4,3,2$ می‌باشد. باله بشتی دارای ۳ شعاع غیرمنشعب و ۸ شعاع منشعب، باله مخرجی دارای ۳ شعاع غیرمنشعب و ۵ شعاع منشعب و تعداد فلس بر روی خط جانبی آن ۱۶۹ است (Keivany و همکاران، ۲۰۱۶). در مورد زیست‌شناسی سیاهماهی (Capoeta barroisi) اطلاعات چندانی موجود نیست. این ماهی از مواد غذایی آن‌ها شامل موجودات کفی، لارو حشرات و گیاهان آبزی می‌باشد، ولی غذای اصلی این ماهی‌ها را پریفیتون‌ها تشکیل می‌دهند (Coad، ۲۰۱۶).

یکی از راههای مرسوم و مفید برای مطالعه و شناسایی جمعیت‌های ماهیان از یکدیگر، بررسی صفات ریخت‌شناسی آن‌هاست (Wootton، ۱۹۹۹). هر قدر صفتی در تمایز یا تشخیص تنوع موجود در جمعیت‌های مورد مطالعه نقش بیشتری بازی کند، اهمیت آن در مطالعات ریخت‌شناسی افزایش می‌یابد (Halfman و همکاران، ۲۰۰۹). شکل بدن به عنوان بخشی از ریخت‌شناسی یک موجود زنده می‌تواند منعکس‌کننده برخی از جنبه‌های زیست‌شناسی آن، از جمله کارایی تغذیه، تحرک و موفقیت‌های مرتبط با شکار و شکارگری باشد (Guill و همکاران، ۲۰۰۳). محیط زیست نیز به عنوان یک عامل قوی در اعمال تغییرات شکلی در موجودات زنده محسوب می‌گردد (Costa و Cataudella، ۲۰۰۷) و شکل بدن، یک شاخص مهم برای رفتارهای شناگری و انتخاب زیستگاه در ماهیان است، از این‌رو، شکل بدن نه تنها انعکاس‌دهنده ویژگی‌های ژنتیکی بلکه می‌تواند منعکس کنند وضعیت محیط‌زندگی و زیستگاه ماهی باشد (Guill و همکاران، ۲۰۰۳).

ریخت‌سنجدی هندسی در مطالعات بوم‌شناسی، جغرافیایی زیستی، رده‌بندی، انعطاف‌پذیری ریختی و تکامل منجر به گونه‌زایی به طور گسترده برای درک تغییرات فرم در فضا و زمان در طول تکامل، ارتباط ژنتیکی و تأثیر فاکتورهای زیست‌محیطی استفاده شده است (Cadrin، ۲۰۰۰؛ Razavi و همکاران، ۲۰۱۵). این ابزار مقایسه بین فرم‌های زیستی را براساس مختصات نقاط لندمارک‌ها امکان‌پذیر می‌سازد (Bookstein، ۱۹۹۸). مطالعه حاضر به منظور بررسی احتمال وجود تفاوت‌های شکلی بین جمعیتی در سیاهماهی Capoeta barroisi در سه رودخانه کر (فارس)، قمرود (نمک) و شلدون (بوشهر) اجرا گردید.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه ۹۰ قطعه سیاهماهی Capoeta barroisi شامل ۳۶ قطعه از رودخانه کر و ۱۱ قطعه از رودخانه قمرود و ۴۳ قطعه از رودخانه شلدون با استفاده از تور پره صید شد. سپس ماهی توسط محلول گل میخک ۱٪ بی‌هوش شدند و در فرمالین ۱۰٪ تثبیت و پس از انتقال به موزه ماهی‌شناسی دانشگاه اصفهان و اطمینان از کامل شدن مراحل تثبیت در الکل ۷۰٪ جهت شماره‌زنی و انجام زیست‌سنجدی نگهداری شدند. طول کل به‌وسیله کولیس با دقت ۰/۱ میلی‌متر اندازه‌گیری شد. چهارده ویژگی شمارشی بر روی سمت چپ ماهی‌ها شمارش گردید. شمارش تمامی این ویژگی‌ها به‌منظور کاهش احتمال خطای زیر لوپ با بزرگ‌نمایی X_{10} انجام گرفت (جدول ۱). به‌منظور تهیه لندمارک‌ها، تصایر دیجیتال با استفاده از دوربین هشت مگاپیکسلی کنن از فاصله ۱۵ سانتی‌متری، از تمامی نمونه‌ها عکس برداری شد (Razavi و همکاران، ۲۰۱۵). برای عکس‌برداری تمامی شرایط شامل تنظیمات دوربین، میزان فوکوس، میزان بزرگ‌نمایی، اندازه لنز، فاصله دوربین از سطح نمونه‌ها و هم‌چنین نور زمینه یکسان بود. Tpsdig2 (version 1.46) (Shkel ۱) (براساس نرم‌افزار TpsRelw ۱.۴۶ (شامل: مقیاس، جهت و موقعیت) با نرم‌افزار Bookstein (۱۹۹۸)، Bookstein.

شکل ۱: موقعیت ۱۵ لندمارک بر روی نمونه‌های سیاهماهی مورد مطالعه

تحلیل‌های آماری به‌منظور برآورد اختلاف معنی‌دار هر متغیر در بین گروه‌ها از آزمون کرووسکال والیس برای صفات شمارشی استفاده گردید. تحلیل مؤلفه‌های اصلی که بر پایه کوواریانس ماتریس داده‌های اندازه‌گیری شده است با رسم نمودار و به‌منظور یافتن اختلاف در میان جمعیت‌ها به کاررفت. تحلیل مؤلفه‌های اصلی واریانس‌های مرتبط با هر تعداد متغیرهای اندازه‌گیری شده را به صورت کمتری از مؤلفه‌های اصلی تری خلاصه کرده که این مؤلفه‌ها ترکیب خطی

نتایج

کلیه اطلاعات مربوط به صفات شمارشی جمعیت‌های مختلف سیاهماهی *C. barroisi* با استفاده از آزمون کلموگروف-اسمیرنوف برای تعیین نرمال بودن یا نبودن، سنجش شدن و مشخص گردید که داده‌های غیرنرمال ($p < 0.05$) هستند (جدول ۱). جمعیت‌های مورد مطالعه در کلیه صفات، به جز چهار صفت تعداد فلس دورساقه دمی، تعداد شعاع منشعب باله مخرجی، پشتی و شکمی در سطح معنی‌داری ($p < 0.05$) با یکدیگر اختلاف دارند (جدول ۱). برای گروه‌بندی جمعیت‌ها با استفاده از صفات معنی‌دار، از آنالیزهای PCA، CVA و نیز تحلیل خوش‌های استفاده شد (جداول ۲ و ۳).

مؤلفه‌هایی می‌باشند که تغییرات شکل بدن را در کل نمونه‌ها نشان می‌دهد. نتایج تحلیل تابع متمايزکننده به کمک جدول گروه‌بندی به منظور قرار دادن افراد در هر گروه مورد استفاده قرار گرفت و میزان موفقیت این گروه‌بندی بر پایه درصد افرادی که به طور صحیح در گروه‌های اصلی خودقرار می‌گیرند تخمین زده می‌شود. نمودار پراکنش افراد از طریق نتایج متمايزکننده رسم شد. در استخراج داده‌های ریخت‌سنگی از طریق روش ریخت‌سنگی هندسی، لندمارک‌های تعیین‌شده توسط نرم‌افزار Tpsdig ۲ بر روی این عکس‌ها قرار داده شد. داده‌های ریخت‌سنگی گونه‌های مورد مطالعه برای مقایسه و بیانگری‌های ریختی با استفاده از نرم‌افزارهای Tps series استخراج شد. تحلیل متغیرهای کانونی با استفاده از نرم‌افزار SPSS ۱۹، Excel ۲۰۱۳ و MorphoJ 1.02d برای تجزیه و تحلیل‌های آماری و ترسیمی مطالعات زیست‌سنگی استفاده شد.

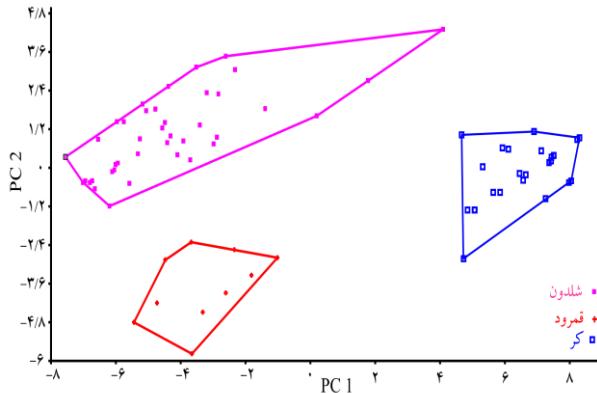
جدول ۱: مقدار صفات شمارشی (میانگین ± انحراف معیار) و نتایج آنالیز کروسکال والیس در سیاهماهی *C. barroisi*

صفت	شدلون (n=۴۳)	کر (n=۳۶)	قمرود (n=۱۱)	مربع کای (n=۱۱)	مقدار p
تعداد فلس روی خط جانبی	۶۴/۹۳±۲/۵۹	۷۲/۸۵±۱/۱۹	۶۳/۴۵±۱/۵۰	۶۰/۰۷	۰/۰۰
فلس بالای خط جانبی	۱۰/۴۳±۰/۵۰	۱۱/۱۴±۰/۰۴	۱۰/۰۰±۰/۰۰	۴۶/۰۱	۰/۰۰
فلس زیر خط جانبی	۸/۱۴±۰/۳۵	۰/۸۳±۰/۳۸	۷/۰۰±۰/۰۰	۵۹/۲۱	۰/۰۰
فلس جلوی باله پشتی	۱۹/۰۲±۰/۸۶	۲۵/۸۶±۰/۶۵	۲۳/۲۷±۱/۰۰	۷۳/۹۵	۰/۰۰
فلس دورساقه دمی	۲۲/۹۵±۰/۹۱	۲۳/۹۴±۰/۶۴	۲۱/۷۳±۰/۶۵	۳۹/۵۵	۱/۰۰
شعاع باله دمی	۱۷/۰۰±۰/۰۰	۱۷/۰۰±۰/۰۰	۱۷/۰۰±۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰
شعاع غیرمنشعب باله مخرجی	۲/۰۰±۰/۰۰	۳/۰۰±۰/۰۰	۲/۱۸±۰/۴۰	۸۰/۳۶	۰/۰۰
شعاع منشعب باله مخرجی	۵/۰۰±۰/۰۰	۵/۳۷±۰/۴۹	۵/۰۰±۰/۰۰	۲۲/۸۴	۰/۲۲
شعاع غیرمنشعب باله شکمی	۱/۰۰±۰/۰۰	۱/۰۶±۰/۲۳	۱/۰۰±۰/۰۰	۳/۰۶	۰/۰۰
شعاع منشعب باله شکمی	۸/۴۳±۰/۵۰	۹/۰۰±۰/۰۰	۹/۰۰±۰/۰۰	۳۵/۷۳	۰/۲۲
شعاع غیرمنشعب باله سینه‌ای	۱/۰۰±۰/۰۰	۱/۰۶±۰/۲۳	۱/۰۰±۰/۰۰	۳/۰۶	۰/۰۰
شعاع منشعب باله سینه‌ای	۱۶/۵±۰/۶۷	۱۸/۹۱±۰/۲۸	۱۶/۰۰±۰/۰۰	۷۱/۰۲	۰/۰۰
شعاع غیرمنشعب باله پشتی	۳/۰۰±۰/۰۰	۴/۰۰±۰/۰۰	۳/۰۰±۰/۰۰	۸۷/۰۰	۰/۰۰
شعاع منشعب باله پشتی	۸/۰۰±۰/۰۰	۸/۰۰±۰/۰۰	۸/۰۰±۰/۰۰	۰/۰۰	۱/۰۰

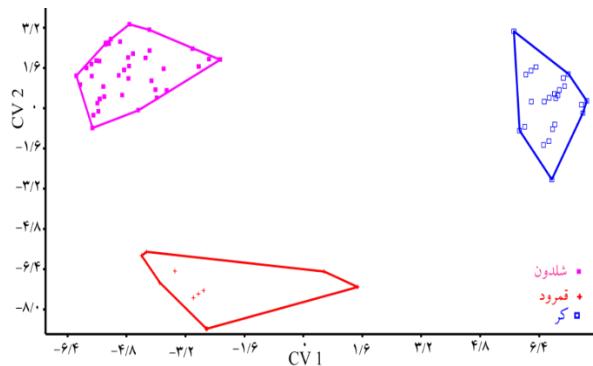
شده‌اند. نتایج تحلیل همبستگی کانونی (CVA) جمعیت‌های مورد مطالعه نشان می‌دهد که جمعیت‌های مختلف سیاهماهی با یکدیگر اختلاف معنی‌داری در شکل بدنی دارند و هیچ همپوشانی بین آن‌ها دیده نمی‌شود (شکل ۴). مطابق شکل ۵، جمعیت‌ها نسبت به یکدیگر گروه‌بندی شده‌اند و می‌توان دور بودن جمعیت رودخانه کر در دو تجزیه و تحلیل PCA و CVA را در تحلیل خوش‌های به‌وضوح ملاحظه کرد، همان‌طور که دیده می‌شود دو جمعیت شدلون و قمرود در یک گروه قرار گرفته و جمعیت رودخانه کر در یک خوش‌های جدایگانه‌ای قرار گرفته است.

مطابق شکل ۲، تنها مؤلفه اصلی اول با سهم واریانس برابر ۸۷/۱۸ درصد که بالاتر از خط برش جولیف قرار دارد، بیشترین واریانس را دارد (جدول ۲). در جدول ۵ نیز سهم هر یک از صفات در پراکنش جمعیت‌های مختلف مورد مطالعه در جهات مثبت و منفی محورهای دو مؤلفه‌های اصلی اول ارایه شده است که بیشترین نقش را صفاتی از قبیل تعداد فلس روی خط جانبی، تعداد فلس دور ساقه دمی و تعداد فلس جلوی باله پشتی بر عهده دارند. با توجه به گروه‌بندی جمعیت‌ها که در شکل ۳ ارائه شده است، کلیه جمعیت‌های سیاهماهی مورد مطالعه به خوبی از یکدیگر تفکیک

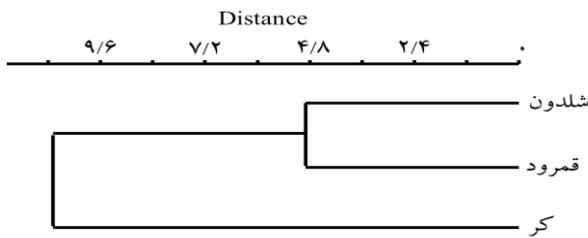

شکل ۳: نتایج تجزیه به مؤلفه‌های اصلی (PCA) شکل بدن جمعیت‌های سیاهماهی (*C. barroisi*) مورد مطالعه

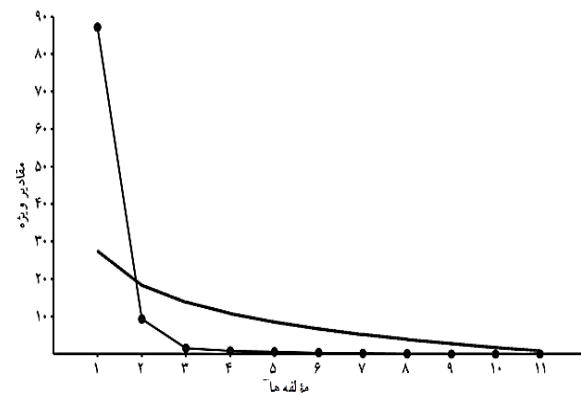

شکل ۴: نتایج تحلیل همبستگی کانونی (CVA) شکل بدن جمعیت‌های سیاهماهی (*C. barroisi*) مورد مطالعه

شکل ۵: تحلیل خوش‌های شکل بدن در جمعیت‌های سیاهماهی (*C. barroisi*)

مطابق شکل ۶، جمعیت سه رودخانه قمرود، رودکر و رود شلدون تا حدودی از یکدیگر جدا شدند. در بررسی تغییرات الگوی شکل بدنی جمعیت‌های مورد مطالعه، مطابق شکل ۷، با حرکت در جهت مشتبه محور PC1 شکل بدنی جمعیت‌ها تمایل به افزایش اندازه سر (لندهارک‌های ۱، ۱۲، ۱۵، ۱۱، ۱۰ و ۱۴)، افزایش ارتفاع بدن (لندهارک‌های ۹) و نیز کاهش طول ساقه دمی (لندهارک‌های ۴، ۵ و ۶) دارند.

شکل ۲: نتایج Scree plot تحلیل مؤلفه‌های اصلی و نمایش نقطه برش جولیف (خط مستند) که نشان‌دهنده مرز مؤلفه‌های اصلی (دایره‌ها) معنی‌دار است.

جدول ۲: مقادیر واریانس و مقادیر ویژه دو مؤلفه اصلی اول تحلیل شکل بدن جمعیت‌های سیاهماهی (*C. barroisi*) مورد مطالعه

واریانس	مقدار ویژه	مقدار ویژه (PCs)	مؤلفه‌ها
۸۷/۱۸	۳۱/۰۰	۱	
۹/۳۳	۳/۳۲	۲	
۹۶/۵۱			جمع

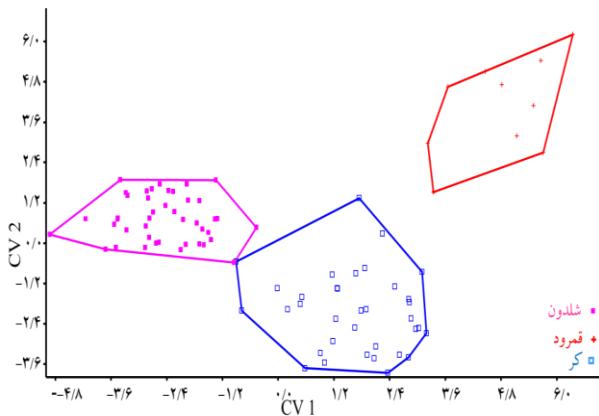
جدول ۳: مقادیر نقش صفات غیرپارامتریک در پراکنش جمعیت‌ها در طول محورهای دو مؤلفه اصلی اول

محور دوم	محور اول	صفت
۰/۵۵	۰/۷۹	تعداد فلس روی خط جانبی
۰/۰۵	۰/۰۷	فلس بالای خط جانبی
۰/۱۷	۰/۰۸	فلس زیر خط جانبی
-۰/۷۹	۰/۵۴	فلس جلوی باله پشتی
۰/۰۰	۰/۰۰۰	شعاع باله دمی
۰/۰۵	۰/۰۰۸	خار باله مخرجی
۰/۰۰	۰/۰۰	خار باله شکمی
۰/۰۰	۰/۰۰	خار باله سینه‌ای
۰/۰۰	۰/۰۲۲	شعاع نرم باله سینه‌ای
-۰/۰۲	۰/۰۸	خار باله پشتی

مطابق نتایج تجزیه به مؤلفه‌های اصلی (PCA)، شش مؤلفه اول که بالاتر از نقطه برش جولیف (۰/۰۰۰۰۳۳۴) قرار داشتند، به عنوان عوامل اصلی انتخاب گردید که این شش مؤلفه در مجموع ۷۵/۳۰ درصد (جدول ۴) واریانس را به خود اختصاص داده‌اند. نحوه توزیع جمعیت‌های مورد مطالعه و نیز تغییرات شکل بدنی جمعیت‌ها در راستای دو محور PC1 و PC2 درنمودار تجزیه به مؤلفه‌های اصلی بر اساس دو مؤلفه اول و دوم در اشکال ۶ و ۷ آورده شده است.

تحلیل همبستگی کانونی (CVA) براساس ارزش p حاصل از آزمون جایگشت (Permutation test) نشان داد که تفاوت معنی‌داری ($f=12/52$ و $P<0.00001$) بین شکل بدن جمعیت‌های مورد مطالعه وجود دارد (شکل ۸). در این شکل همه جمعیت‌های طور کامل از یکدیگر جدا شده‌اند. فاصله ماهالانوبیس و فاصله پروکراست فاصله ماهالانوبیس و پروکراست بین جمعیت‌های مبنا براساس ویژگی‌های شکل بدن در جداول ۵ و ۶ آورده شده است. مطابق مقادیر فاصله ماهالانوبیس و پروکراست بین جمعیت‌های قمرود، رود کر و رود شلدون تمایز بالایی وجود دارد.

شکل ۸: نمودار تحلیل همبستگی کانونی (CVA) شکل بدن جمعیت‌های سیاه‌ماهی مورد مطالعه

جدول ۵: فواصل ماهالانوبیس شکل بدن حاصل از آزمون CVA در جمعیت‌های سیاه‌ماهی (*C. barroisi*) مورد مطالعه.

جمعیت‌ها	قمرود	رود کر
رود شلدون	۷/۶۴۵	۴/۷۸۴
رود کر	۶/۷۷۴	۴/۷۸۴

جدول ۶: فواصل پروکراست شکل بدن حاصل از آزمون CVA در جمعیت‌های سیاه‌ماهی (*C. barroisi*) مورد مطالعه

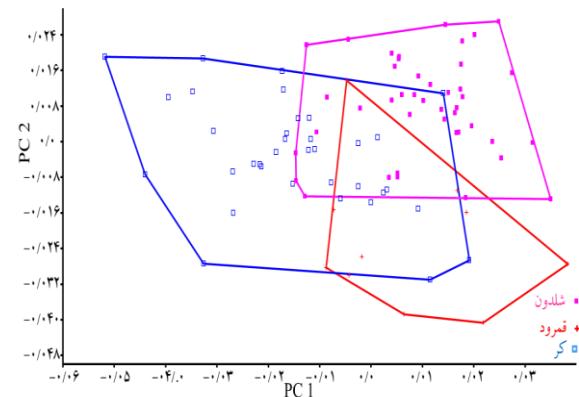
جمعیت‌ها	قمرود	رود کر
رود کر	۰/۰۳۷	۰/۰۳۶
رود شلدون	۰/۰۲۹	۰/۰۲۹

در شکل ۹، تحلیل خوش‌های جمعیت‌های مورد مطالعه ارایه شده است. ضریب کوپرنیک تحلیل خوش‌های برابر با 0.9838 می‌باشد. مطابق با تحلیل خوش‌های جمعیت‌های مورد مطالعه از سیاه‌ماهی متمايز شده و فاصله تمایز جمعیت قمرود از دو جمعیت رود کر و شلدون بیشتر است.

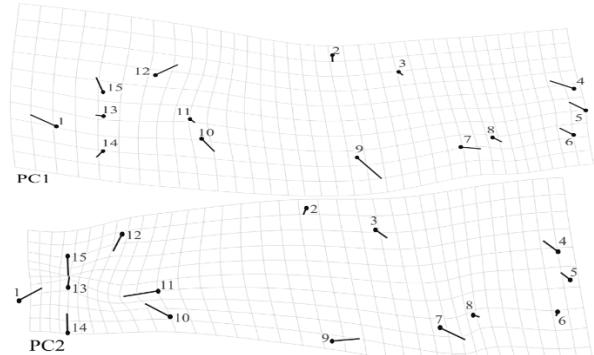
جدول ۴: مقادیر واریانس و مقادیر ویژه شش مؤلفه اصلی اول شکل بدن جمعیت‌های سیاه‌ماهی (*C. barroisi*) مورد مطالعه.

واریانس	مقادیر ویژه (%)	مؤلفه‌ای اصلی (PCs)
۲۵/۲۷	۰/۰۰۰۳۵	۱
۱۶/۲۸	۰/۰۰۰۲۳	۲
۱۱/۱۲	۰/۰۰۰۱۶	۳
۹/۰۹	۰/۰۰۰۱۳	۴
۷/۳۷	۰/۰۰۰۱۱	۵
۶/۱۷	۰/۰۰۰۰۹	۶
جمع		۷۵/۳۰

همچنین با حرکت در جهت مثبت محور PC2 شکل بدنی جمعیت‌ها تمایل به کاهش اندازه سر (لندرمارک‌های ۱، ۱۱، ۱۲، ۱۵، ۱۰، ۱۴)، کاهش ارتفاع بدن و حرکت به سمت عقب بدن باله پشتی (لندرمارک‌های ۲، ۳ و ۹) و نیز تا حدودی کاهش طول ساقه دمی (لندرمارک‌های ۴، ۵ و ۶) و حرکت رو به عقب باله مخرجی (لندرمارک‌های ۷ و ۸) دارند.

شکل ۶: نمودار تجزیه به مؤلفه‌های اصلی (PCA) شکل بدن جمعیت‌های سیاه‌ماهی (*C. barroisi*) مورد مطالعه

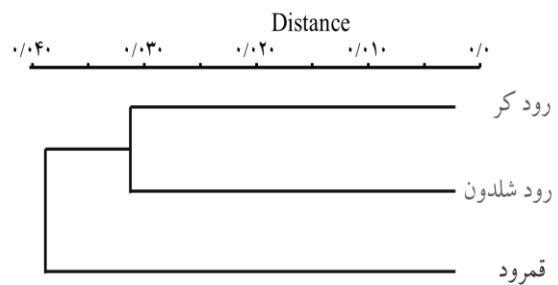
شکل ۷: تغییرات شکل بدنی جمعیت‌های سیاه‌ماهی مورد مطالعه در جهت هریک محورهای PC2 و PC1

نمودار تحلیل خوش‌ای شکل بدن در این گونه نشان داد که جمعیت‌های مورد مطالعه به طور کامل از یکدیگر جدا شده‌اند و نیز فاصله تمایز جمعیت قمرود از دو جمعیت کر و شلدون بیشتر است. توضیح دادن علل به وجود آمدن تفاوت‌های ریختی میان جمعیت‌ها بسیار دشوار است. به طور کل صفات ریختی تحت کنترل و درهم‌کش دو عامل شرایط محیطی و ژنتیک می‌باشد (Swain and Holtby, 1989).

صفات محیطی در دوران اولیه تکامل ماهی غالب بوده و افراد نسبت به شرایط محیطی حساسیت بیشتری دارند. معمولاً ماهیانی که در دوران اولیه زندگی دارای شرایط محیطی مشابهی هستند از لحاظ ریختی وضعیت مشابهی دارند (Pinheiro, 2005). از سوی دیگر هنگامی که ماهی در اوضاع محیطی جدیدی قرار گیرد، این امکان وجود دارد که تغییرات ریخت‌شناسی سریعاً در آن رخ دهد (Poulet, 2005).

پژوهش‌های چندی مشخص کرده است که اختلافات ریختی بین جمعیت‌های مختلف یک گونه می‌تواند ناشی از جدایی ژنتیکی و تفاوت‌های محیطی باشد (Tudela, 2000؛ Turan, 1999).

با وارد شدن فلزات سنگین به رودخانه کر هم اکسیژن محلول رودخانه کاهش پیدا نموده و هم آلوگی‌های شیمیایی را سبب بررسی و تجزیه پارامترها، حاکی از ورود بقایای کودهای شیمیایی، فاضلاب‌های صنعتی می‌باشد. از جمله فاضلاب‌هایی که مستقیماً وارد این رودخانه می‌گردد، مربوط به واحد کلر آلکالی است که علاوه بر دارا بودن کلر، مواد معلق، مواد محلول دارای جیوه است. به طور کلی می‌توان گفت که وضعیت آب این رودخانه‌ها قبل از تأسیسات صنعتی موجود در مسیر آن‌ها از کیفیت نسبی قابل قبولی برخوردار بوده، اما متأسفانه پس از کارخانجات صنعتی بهویژه کارخانه پتروشیمی، آب رودخانه‌ها وضعیت نامطلوبی به خود می‌گیرد و دارای کیفیتی متفاوت نسبت به دو رودخانه مورد بررسی است، از این‌رو به نظر می‌رسد که این خصوصیت و همین طور فاصله جغرافیایی که این رودخانه‌ها با هم دارند باعث اختلافاتی در فنوتیپ جمعیت‌ماهیان آن نسبت به دیگر مناطق مورد مطالعه گردیده است.

شکل ۹: تحلیل خوش‌ای شکل بدن در جمعیت‌های سیاه‌ماهی (*C. barroisi*) مورد مطالعه

بعد

به طور کلی صفات ریختی ماهیان در مقایسه با سایر مهره‌داران بیشتر دچار تغییرات درون و بین‌گونه‌ای شده و نسبت به تغییرات محیطی حساسیت بیشتری دارند، بنابراین، اثرات بعضی از عوامل محیطی نظیر درجه حرارت، شوری، دستری به غذاآی یا فاصله مهاجرت می‌تواند به طور بالقوه تفکیک ریختی ماهیان را تعیین کند (Smith, 1996؛ Turan, 1999). مطالعه صفات ریخت‌شناسی و با هدف تعریف و شناسایی واحدهای جمعیتی از پیشینه‌ای طولانی در دانش زیست شناسی ماهی برخوردار است (Tudela, 2000؛ Turan, 1999). در گذشته تصویر می‌شد که تغییرات ریختی صرفاً ژنتیکی است. اما، امروزه مشخص شده که منشأ این تغییرات هم محیطی و هم ژنتیکی است. پژوهش‌های اخیر مشخص کرده است که اختلافات ریخت‌شناسی بین گروه‌های مختلف ماهیان الزاماً آن‌ها را از لحاظ ژنتیکی جدا نمی‌کند و در عوض در پاره‌ای از موارد تفاوت‌های ریخت‌شناسی صرفاً ناشی از محیط بوده و اختلافات ژنتیکی هیچ نقشی در آن ندارد به این ترتیب نقش محیط به عنوان عامل اصلی تغییرات ریختی بهائیات رسیده است (Tudela, 2000؛ Turan, 1999).

نتایج تجزیه به مؤلفه‌های اصلی شکل بدن جمعیت‌های سیاه‌ماهی (*C. barroisi*) مورد مطالعه نشان داد که کلیه جمعیت‌های سیاه‌ماهی مورد مطالعه به خوبی از یکدیگر تفکیک شده‌اند. کلیه نتایج تحلیل همبستگی کانونی جمعیت‌های مورد مطالعه نشان داد که جمعیت‌های مختلف سیاه‌ماهی با یکدیگر اختلاف معنی‌داری در شکل بدنی دارند و هیچ همپوشانی بین آن‌ها دیده نشد. همچنین، تحلیل خوش‌ای شکل بدن در جمعیت‌های سیاه‌ماهی نشان داد که دو جمعیت شلدون و قمرود در یک گروه قرار گرفته‌اند و جمعیت رودخانه کر در یک خوش‌ای جداگانه‌ای قرار گرفته است.

روش ریخت‌سنگی هندسی نیز نتایج ریخت‌سنگی سنتی را تأیید کرد و سه رودخانه قمرود، کر و شلدون از یکدیگر جدا شدند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از آقایان دکتر سالار درافشان، دکتر منوچهر نصری، مهندس سعید اسدالله و مهندس علی میرزایی جهت همکاری در نمونه برداری تشکر و قدردانی می گردد. هزینه های مالی اجرای این پژوهش توسط دانشگاه صنعتی اصفهان تأمین شده است.

منابع

۹. Jalili, P.; Eagderi, S. and Keivany, Y., 2015. Body shape comparison of Kura bleak (*Alburnus filippii*) in Aras and Ahar-Chai rivers using geometric morphometric approach. Research in Zoology, Vol. 5, No. 1, pp: 20-24.
۱۰. Keivany, Y.; Nasri, M.; Abbasi, K. and Abdoli, A.; 2016. Atlas of inland water fishes of Iran. Iran Department of Environment Press. 218 p.
۱۱. Pinheiro, A.; Teixeira, C.M.; Rego, A.; Marques, J.F. and Cabral, H.N., 2005. Genetic & morphological variation of *Solea lascaris* (Risso, 1890) along the portugese coast. Fish. Res. Vol. 23, No. 3, pp: 67-78.
۱۲. Poulet, N.; Berrebi, P.; Crivelli, A.J.; Lek, S. and Argillier, C., 2004. Genetic and morphometric variations in the pikeperch (*Sander lucioperca*) of a fragmented delta. Arch. Hydrobiol. Vol. 159, No. 4, pp: 531-554.
۱۳. Razavipour, P.; Eagderi, S.; Poorbagher, H.; Javanshir Khooi, A. and Keivan, Y., 2015. Phenotypic plasticity of the Tuini fish, *Capoeta damascina*, (Actinopterygii: Cyprinidae) populations in Iranian part of Tigris basin using geometric morphometric approach. J. Anim. Res. Vol. 28, pp: 170-179.
۱۴. Siami, M.; Keivany, Y. and Farhadian, O., 2017a. Reproductive characteristics of Siahmahi, *Capoeta damascina* (family Cyprinidae), in Beheshtabad River, Tigris basin. Sri Lanka J. Aquat. Sci. Vol. 22, No. 1, pp: 21-27.
۱۵. Siami, M.; Keivany, Y. and Farhadian, O., 2017b. On some growth characteristics of Siahmahi (*Capoeta damascina*), in Beheshtabad River of Chaharmahal and Bakhtiari. Submitted.
۱۶. Smith, G.R., 1966. Distribution and evolution of the North American catostomid fishes of the subgenus *Pantosteus*, genus *Castostomus*. *Miscellaneous Publications, Museum of Zoology, University of Michigan*. 129 p.
۱۷. Swain, D.P. and Holtby, L.B., 1989. Differences in morphology and behavior between juvenile coho salmon *Oncorhynchus kisutch* rearing in a lake and in its tributary stream. Can. J. Fish. Aquat. Sci. Vol. 46, No. 8, pp: 1406-1414.
۱. Asadollah, S.; Soofiani, N.M.; Keivany Y. and Shadkhast, M., 2011. Reproduction of *Capoeta damascina*, a cyprinid fish, in Zayandeh-Rud River, central Iran. J. Appl. Ichthyol. Vol. 27, pp: 1061-1066.
۲. Asadollah, S.; Soofiani, N.M.; Keivany, Y. and Hatami, R., 2017. Age and Growth of the Mesopotamian Barb, *Capoeta damascina*, in Central Iran. Iran. J. Fish. Sci., In press.
۳. Bookstein, F.L., 1998. Morphometric tools for landmark data: geometry and biology. Cambridge University Press. 435 p.
۴. Cadrian, S.X., 2000. Advances in morphometric identification of fishery stocks. Rev. Fish Biol. Fish. Vol. 10, No. 1, pp: 91-112.
۵. Costa, C. and Cataudella, S., 2007. Relationship between shape and trophic ecology of selected species of Sparids of the Caprolace coastal lagoon (Central Tyrrhenian Sea). Env. Biol. Fish. Vol. 78, No. 2, pp: 115-123.
۶. Coad, B., 2017. Freshwater fishes of Iran. www.briancoad.com. last Accessed on 20 March 2017).
۷. Guill, J.M.; Hood, C.S. and Heins, D.C., 2003. Body shape variation within & among three species of darters (Perciformes: Percidae). Ecology of Freshwater Fish. Vol. 12, No. 2, pp: 134-140.
۸. Helfman, G.; Collette, B.B.; Facey, D.E. and Bowen, B.W., 2009. The Diversity of fishes. 2nd edition. Wiley-Blackwell. 736 p.

۱۸. **Tudela, S., 1999.** Morphological variability in a Mediterranean, genetically homogeneous population of the European anchovy. *Engraulis encrasicolus*. Fish. Res. Vol. 42, No. 3, pp: 229-243.
۱۹. **Turan, C., 2000.** Otolith shape and meristic analysis of herring (*Clupea harengus*) in the North-East Atlantic. Arch. Fish. Mar. Res. Vol. 48, No. 3, pp: 213-225.
۲۰. **Wootton, R.J., 1999.** Ecology of Teleost Fishes. 2nd edition. Springer, London. 392 p.

